

Arrest

nr. 140 710 van 11 maart 2015
in de zaken RvV X / IV en RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 13 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel verleend op de terechtzitting van 22 januari 2015 waarbij de zaken worden uitgesteld naar de terechtzitting van 12 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) worden de beroepen met rolnummers RvV X en RvV X van rechtswege gevoegd.

Per aangetekend schrijven van 16 januari 2015 heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij geen uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X doch wel op basis van het andere verzoekschrift dat door de verzoekende partij werd ingediend. Ter

terechtzitting bevestigt de verzoekende partij dat de Raad moet oordelen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oegandees staatsburger afkomstig uit het dorp Koba in de provincie Buyakwe. In 2008 overleed uw man (W.M.) met wie u vijf kinderen heeft. In 2010 huwde u met uw tweede man (F.S.). Hij was lid van de oppositiepartij FDC (Forum for Democratic Change) en overtuigde u om eveneens lid te worden. Jullie waren actief tijdens de campagne van de verkiezingen die doorgingen op 18/02/2011. Uw man werd toen soms geslagen. Op de dag van de verkiezingen werd uw man door de politie gearresteerd toen hij fraude probeerde te voorkomen. Hij werd de volgende dag vrijgelaten. In april 2011 werd uw man tijdens een meeting van het FDC gearresteerd. U kon uw man met smeergeld vrijkopen. Uw man bleef strijd voeren tegen de verkiezingsfraude. Op 15/09/2011 werd uw man opnieuw gearresteerd. Met de hulp van zijn vriend (B.) kwam hij vrij. Uw man zei dat de politie een zaak tegen hem had geopend. Hij werd beschuldigd van verraad, dat hij de regering wou omverwerpen en de rebellen steunde. Hij diende zich op regelmatige basis bij de politie aan te bieden. Op 13 à 14 oktober 2011 vertrok uw man voor zijn werk naar Congo. Toen uw man niet terugkeerde ging u op zoek naar hem. Tevergeefs probeerde u informatie te bekomen bij zijn vrienden, familie, het dorpshoofd, de politie, in de gevangenissen, en via een lokale radio. Op 30/10/2011 werd u thuis met geweld door gewapende mannen meegenomen. Er werd u gevraagd van wie jullie geld ontvingen om te geven aan supporters van het FDC. U werd mishandeld en aangerand. De volgende dag werd u naar een politiekantoor gebracht waar u opnieuw werd mishandeld en vernederd. U werd beschuldigd steun te verlenen aan de rebellen en dat u de regering wou omvergooien. U vernam er dat u was aangehouden door de veiligheidsdienst. Ze zeiden dat u moest meewerken, anders zou u wegens verraad voor de rechtbank moeten verschijnen. Toen een medegevangene werd vrijgelaten gaf u haar het telefoonnummer van (B.). De volgende dag kwam een politie-officier die u zei dat hij was opgebeld door mensen die u wilden helpen vrijkomen. Op 13/11/2011 hielp hij u ontsnappen. Hij raadde u aan onder te duiken. U leefde hierna verborgen bij de moeder van uw vriendin (N.). Na drie maanden vernam u via (B.) dat uw huis in brand was gestoken en u nog steeds gezocht werd. U verbleef hierna drie maanden bij (K.). U stelde vast dat u zwanger was. Op 13/05/2012 keerde u terug naar de woning van uw moeder. Op 26/05/2012 ontvluchtte u uw land van herkomst en kwam u naar België waar u op 31/05/2012 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, een doktersattest, en een brief van uw moeder. U heeft ondertussen vernomen dat uw vriendin (N.) door de politie is gearresteerd en in de gevangenis zit.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 4-5, 10; CGVS II p. 8) dat u sinds 2008 lid bent van de oppositiepartij FDC (Forum for Democratic Change). U was actief op dorpsniveau en probeerde mensen te overtuigen lid te worden. In uw kapsalon sprak u met de vrouwen over het manifesto van het FDC. U nam deel aan manifestaties en nam het woord tijdens meetings. Er dient echter te worden vastgesteld dat u een gebrek aan kennis vertoont met betrekking tot de partij waarvan u lid was en de algemene politieke situatie in Oeganda. Ook stroken uw verklaringen niet met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt.

Zo verklaart u (CGVS II p. 10) dat tijdens de verkiezingen van 18/02/2011 het FDC alleen als partij opkwam en geen deel uitmaakte van een bepaalde coalitie of samenwerkingsverband. Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat het FDC toen weldegelijk in een coalitieverband - samen met drie andere partijen - aan deze verkiezingen deelnam. Het is compleet onaannemelijk dat u als actief lid geen weet zou hebben in welke formatie uw partij deelnam aan deze verkiezingen.

Ook verklaart u (CGVS II p. 7-8) dat het FDC na deze verkiezingen de uitslag niet aanvaardde en bij een rechtbank een klacht indiende. Uw man verzamelde toen handtekeningen voor een petitie, o.a. in jullie dorp, opdat het FDC klacht zou kunnen indienen op een rechtbank. Omwille hiervan werd uw man in april 2011 gearresteerd. Uit de informatie voorhanden op het CGVS blijkt daarentegen dat het FDC toen geen klacht indiende en reeds voor de verkiezingsdag voortdurend herhaalde dat ze bij eventuele kiesfraude geen klacht zouden indienen en aankondigde 'This time we are not going to court. Our court is the people'. Wederom is het compleet onaannemelijk dat indien u een actief lid van het FDC was, u niet zou weten welke gerechtelijke stappen uw partij al dan niet ondernam om de kiesuitslag aan te

vechten. Aangezien u stelt dat uw man toen actief betrokken was bij het indienen van een klacht wegens kiesfraude, terwijl uit de bovenvermelde informatie blijkt dat het FDC nooit een dergelijke stap heeft ondernomen, wordt logischerwijze uw asielerlaas, m.n. de problemen die uw man ten gevolge hiervan zou gekend hebben, ondermijnd.

Verder verklaart u (CGVS II p. 8) dat tijdens de verkiezingen van 18/02/2011 de kiezers 3 stembrieven kregen, nl. één in het kader van de presidentsverkiezingen, één in het kader van de parlementsverkiezingen, en nog een andere stembrief voor een verkiezing maar u weet niet meer welke. Het is echter bijzonder merkwaardig dat u zich niet kan herinneren welke soort verkiezing deze laatste was. Uit de bovenvermelde informatie blijkt immers dat deze derde stembrief de verkiezing betrof van parlementszetels exclusief voor vrouwelijke kandidates én dat er toen in uw district een vrouwelijke kandidate van het FDC aan deze verkiezing deelnam. Aangezien u stelde (CGVS II p. 8 & 10) dat u vooral probeerde vrouwen te mobiliseren voor het FDC en dat indien een kiezer u zou vragen hoe een stem kon worden uitgebracht voor een vrouwelijke kandidate, u raad zou geven, is het compleet onaannemelijk dat u niet meer zou weten op welke soort verkiezing het derde stembiljet betrekking had. In dit kader is het evenzo bijzonder merkwaardig, en wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd, dat u niet weet wie aan het hoofd stond van de vrouwenafdeling van het FDC (CGVS II p. 10-11). Meer nog, toen tijdens het gehoor haar naam u werd voorgelegd kon u hieraan zelfs geen betekenis hechten (CGVS II p. 12).

Wat betreft de parlementaire verkiezingen die toen ook plaatsvonden verklaart u (CGVS II p. 10-11) dat in uw gebied Kisa Tskonwe de kandidaat van de FDC was. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het CGVS blijkt echter dat er toen geen kandidaat van de FDC met deze naam in uw district deelnam.

Er dient aldus te worden geconcludeerd dat er op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement, en aan de politieke activiteiten van uw man, waardoor er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben.

Wat betreft de persoonlijke problemen die u kende en het gegeven dat uw man sinds oktober 2011 vermist is, verklaart u (CGVS I p. 11) dat (K.), een vriend van uw man die ook lid was van het FDC, hiervan melding ging maken bij de leiders van het FDC. Hierop werd u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS gevraagd of u kon contact nemen met deze leiders van het FDC om uw problemen en deze van uw man te laten bevestigen, waarop u positief antwoordde. Tijdens uw tweede gehoor (CGVS II p. 3-4) verklaart u dat u aan uw vriendin in Oeganda heeft gevraagd om (K.) te contacteren maar dat hij niet in Oeganda was en dat ze hem terug ging opzoeken als hij terug was. Gevraagd of u zelf contact heeft genomen met leiders van het FDC antwoordt u ontkennend en stelt u dat u aan uw vriendin (J.) hun telefoonnummers heeft gevraagd maar deze nog niet heeft gekregen en u aldus nog niet kon praten met de hogere leden van het FDC. Uw andere vriendin (N.) heeft deze telefoonnummers maar u kan ze niet contacteren omdat ze in de gevangenis zit. Deze motivering kan echter niet worden aanvaard. Met een eenvoudig zoekopdracht op het internet (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) kunnen gedetailleerde en veelvuldige contact gegevens van het FDC (adres, telefoon- en faxnummer, e-mail, website) worden teruggevonden. Uw bewering dat u niets van computers kent kan niet worden aanvaard als verschoningsgrond. U heeft bovendien nooit hulp gevraagd aan anderen om u bij te staan dergelijke informatie op het internet te zoeken (CGVS II p. 5). Het gebrek aan interesse dat u vertoont in de nasleep van de verdwijning van uw man en om hieromtrent bewijzen te verzamelen, relativeert niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees, maar brengt eveneens de geloofwaardigheid ervan verder in het gedrang.

U verklaart verder (CGVS I p. 8-9) dat u op 26/05/2012 uw land ontvluchtte; u reisde toen per vliegtuig van Entebbe naar Brussel. Eerder bij de DVZ (DVZ verklaring pt. 35) stelde u daarentegen dat u Oeganda toen verliet mits gebruik van een auto en de trein, en dat u vanuit een onbekende haven een boot nam. Bij confrontatie verklaart u (CGVS I p. 10) dat u bij de DVZ op aanraden van uw passeur de waarheid niet vertelde. Uw verklaringen voor het CGVS weten echter niet te overtuigen. Zo verklaart u (CGVS I p. 8) dat er tijdens de vliegtuigreis van Oeganda naar België niemand met u meereisde en dat u zelf het internationaal paspoort dat werd gebruikt voor deze reis voorlegde aan de autoriteiten in Entebbe en in Brussel. Gevraagd waar dit paspoort zich bevindt, stelt u echter dat er iemand met u meereisde en dat deze passeur na aankomst in België het paspoort van u afnam. Bij confrontatie dat u aanvankelijk had gesteld dat u alleen reisde, verklaart u dat de passeur u had verboden om te zeggen dat u per vliegtuig bent gekomen maar dat u diende aan te geven per boot te hebben gereisd. Deze motivering kan niet worden aanvaard. U geeft immers te kennen dat u zich nu veilig voelt en daarom de waarheid wat betreft uw reisroute vertelt, zodat niet kan begrepen worden waarom u bij bevraging over uw reisroute nog zaken zou achterhouden. Meer nog, bij bevraging over het gebruikte paspoort stelt u niet te weten of er een visum was in geplaatst en kon u geen informatie geven over het benodigde visum voor deze reis. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het

Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en reisbedoeelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocument. Gezien het risico op ernstige sancties voor de passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort visum dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt / dat voor u was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Oegandees paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over uw verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens. Het doktersattest dd. 27/06/2014 beschrijft de verwondingen die door een arts werden vastgesteld maar levert geen informatie over de omstandigheden waarin u deze zou opgelopen hebben. De brief van uw moeder kan bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) dat het zich beperkt tot een louter onderzoek naar haar kennis omtrent de FDC en haar asielrelaas en haar eigenlijke problemen niet eens onderzocht. Er wordt niet ingegaan op de verdwijning van haar man en haar eigen arrestatie en gevangenschap.

Verzoekster maakte diverse bewijsstukken over. Het CGVS kon over de handgeschreven brief van haar moeder niet oordelen dat deze geen bewijswaarde heeft louter omdat deze uitgaat van haar moeder. Verzoekster verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wijst erop dat haar moeder persoonlijk betrokken is bij haar problemen en stelt dat in dit licht de verklaringen van haar moeder niet mogen worden afgedaan als louter gesolliciteerd zonder na te gaan of deze inhoudelijke inconsistenties of ongeloofwaardigheden bevatten.

Verzoekster maakte daarnaast een medisch attest over. Zij betoogt dat de "motivatie" van het CGVS ongeldig is en verwijst naar rechtspraak van het EHRM. Het medisch attest getuigt van fysieke sporen van geweld die niet kunnen genegeerd worden en die het relaas aanvullen.

Verzoekster brengt bijkomende bewijzen bij, met name een bewijs van een afspraak met de dienst Tracing van het Rode Kruis om haar verdwenen man te kunnen opsporen.

Volgens verzoekster wegen de bewijsstukken zwaarder door dan het onderzoek naar haar kennis over de FDC. Bovendien houdt het CGVS geen rekening met haar profiel. Zij ging maar tot haar achtste naar school en kon niet lezen noch schrijven. Verder was zij enkel op dorpsniveau actief voor haar partij, in een dorp dat zij trouwens niet verliet. Zij probeerde enkel via haar kapsalon mensen warm te maken voor de FDC.

Verzoekster gaf een gedetailleerde omschrijving van de lidkaart van de FDC, van de wijze waarop je lid kan worden, van de kostprijs en van het nochtans vrij complexe logo van de FDC. Indien zij geen lid was, had zij deze informatie niet kunnen geven. Anderzijds verklaarde zij uitdrukkelijk enkel interesse te vertonen in de presidentsverkiezingen en niet in de parlementsverkiezingen. Zij stemde niet voor de parlements kandidaten. Bijgevolg kan onvoldoende kennis hierover aan haar niet worden verweten.

Verzoekster verklaarde niet dat de FDC de uitslag aanvocht doch wel dat zij niet wist of de FDC uiteindelijk al dan niet naar de rechtbank is gestapt.

De verklaringen over haar vluchtroute kunnen bezwaarlijk een reden zijn om haar asielaanvraag te weigeren. Zij verwijst naar een rapport van UNHCR waarin gesteld wordt dat asielzoekers represailles kunnen vrezen van de smokkelaar en daardoor terughoudend kunnen zijn om informatie te delen. Deze terughoudendheid ontslaat de staat niet van de verplichting om na te gaan of er een gegronde vrees voor vervolging is. Bovendien heeft het CGVS de mogelijkheid om na te gaan of en wanneer verzoekster een visum heeft bekomen doch liet het na deze informatie op te vragen.

Verzoekster concludeert dat zij wel degelijk het recht heeft om te worden toegelaten tot het voordeel van de subsidiaire bescherming.

3.1.2. Verzoekster voegt ter staving de volgende stukken bij het verzoekschrift: een logo van de FDC (bijlage 3) en een bewijs van haar afspraak bij het Rode Kruis, dienst Tracing (bijlage 4).

3.1.3. Verzoekster legt per aangetekend schrijven van 9 februari 2015 en door middel van een aanvullende nota de kopieën neer van een attest van het FDC, een attest van de 'Nkere Zone Local Council 1' en haar geboortecertificaat (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

3.1.4. Ter terechtzitting legt verzoekster de originelen neer van de door middel van voormelde aanvullende nota neergelegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.2.2. Verzoekster verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat haar man in april 2011 zou zijn gearresteerd en gaf dienaangaande aan: *"In april ging hij naar de meeting om te horen wat de FDC daar deed met hun challenges in de rechtbank"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 4 juni 2014, p.5). Zij verklaarde ook tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat haar man in het team van de FDC zat om handtekeningen in te zamelen om een zaak voor de rechtbank te brengen tegen de verkiezingsuitslag. Zij verklaarde in dit kader: *"(...) ook in april 2011 FDC hadden resultaat verk aangeklaagd"*. Even verder bevestigde zij nogmaals uitdrukkelijk dat het doel van de FDC van het verzamelen van handtekeningen voor de petitie eruit bestond om het verkiezingsresultaat aan te vechten voor de rechter. Verzoekster verklaarde dat men nog handtekeningen aan het verzamelen was op het ogenblik dat haar man verdween en dat zij werd gearresteerd, doch zij voegde toe: *"maar de zaak bleef doorgaan"*. Verzoekster gaf tevens duidelijk aan dat de top van de partij klacht wilde indienen tegen de verkiezingsuitslag. Vervolgens stelde zij niet te weten of er al dan niet een rechtszaak was. Later tijdens het gehoor gaf zij uitdrukkelijk aan dat er MP's van de FDC waren die de verkiezingsresultaten aanvochten voor de rechtbank (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 3 juli 2014, p.7-9). De voormelde verklaringen kunnen niet worden gerijmd met de informatie in het administratief dossier (map landeninformatie). Uit deze informatie blijkt dat de FDC geen klacht indiende, dat de FDC reeds voor de verkiezingsdag voortdurend benadrukte dat bij eventuele kiesfraude geen klacht zou worden ingediend en dat de FDC na de verkiezingen andermaal aankondigde dat de partij niet naar de rechtbank zou stappen. Aangezien verzoekster beweerde dat haar man problemen kende omdat hij actief betrokken was bij het indienen van een klacht door de FDC wegens kiesfraude doch uit voormelde informatie blijkt dat de FDC zulke stap niet ondernam, wordt de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas ondermijnd. Tevens is het geheel niet aannemelijk dat verzoekster als actief lid van de FDC dat samen met haar man actief was in de verkiezingscampagne van de partij, niet zou weten welke gerechtelijke stappen de partij al dan niet ondernam of van plan was om te ondernemen om de kiesuitslag aan te vechten.

Op basis van de hierin aangehaalde verklaringen en informatie wordt in de bestreden beslissing voorts met recht vastgesteld:

"Zo verklaart u (CGVS II p. 10) dat tijdens de verkiezingen van 18/02/2011 het FDC alleen als partij opkwam en geen deel uitmaakte van een bepaalde coalitie of samenwerkingsverband. Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat het FDC toen weldegelijk in een coalitieverband - samen met drie andere partijen - aan deze verkiezingen deelnam. Het is compleet onaannemelijk dat u als actief lid geen weet zou hebben in welke formatie uw partij deelnam aan deze verkiezingen.

(...)

Verder verklaart u (CGVS II p. 8) dat tijdens de verkiezingen van 18/02/2011 de kiezers 3 stembrieven kregen, nl. één in het kader van de presidentsverkiezingen, één in het kader van de parlementsverkiezingen, en nog een andere stembrief voor een verkiezing maar u weet niet meer welke. Het is echter bijzonder merkwaardig dat u zich niet kan herinneren welke soort verkiezing deze laatste was. Uit de bovenvermelde informatie blijkt immers dat deze derde stembrief de verkiezing betrof van parlementszetels exclusief voor vrouwelijke kandidates én dat er toen in uw district een vrouwelijke kandidate van het FDC aan deze verkiezing deelnam. Aangezien u stelde (CGVS II p. 8 & 10) dat u vooral probeerde vrouwen te mobiliseren voor het FDC en dat indien een kiezer u zou vragen hoe een stem kon worden uitgebracht voor een vrouwelijke kandidate, u raad zou geven, is het compleet onaannemelijk dat u niet meer zou weten op welke soort verkiezing het derde stembiljet betrekking had. In dit kader is het evenzo bijzonder merkwaardig, en wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd, dat u niet weet wie aan het hoofd stond van de vrouwenafdeling van het FDC (CGVS II p. 10-11). Meer nog, toen tijdens het gehoor haar naam u werd voorgelegd kon u hieraan zelfs geen betekenis hechten (CGVS II p. 12).

Wat betreft de parlementaire verkiezingen die toen ook plaatsvonden verklaart u (CGVS II p. 10-11) dat in uw gebied Kisa Tskonwe de kandidaat van de FDC was. Uit de bovenvermelde informatie voorhanden op het CGVS blijkt echter dat er toen geen kandidaat van de FDC met deze naam in uw district deelnam.”

Verzoekster betwist de voormelde vaststellingen niet doch tracht deze in het verzoekschrift te vergoelijken. Haar uitleg ter zake kan echter niet worden aangenomen.

Waar zij op heden beweert dat zij niet kan lezen en schrijven, dient immers te worden opgemerkt dat dit gelet op de stukken van het dossier niet ernstig kan worden genomen. Vooreerst is het merkwaardig dat verzoeksters moeder haar een handgeschreven brief zou sturen indien zij niet kan lezen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 4 juni 2014, p.4; map documenten). Verder blijkt uit verzoeksters eigen verklaringen dat zij weldegelijk kan lezen. Bij het CGVS gaf zij namelijk duidelijk aan dat zij de krant kon lezen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 3 juli 2014, p.4).

Verzoekster verklaarde bij het CGVS dat zowel haar echtgenoot als zijzelf FDC lid waren van en activiteiten voerden voor de FDC. Haar man organiseerde voor de FDC en verzoekster was *“heel actief op dorpsniveau om de mensen te overtuigen FDC te joinen”*. Zowel verzoekster als haar echtgenoot zouden actief geweest zijn in de verkiezingscampagne in de aanloop naar de verkiezingen van 18 februari 2011. Haar man zou daarbij één van de organisatoren van de verkiezingscampagne zijn geweest. Verzoekster zou zich hebben bezig gehouden met vrouwen mobiliseren, zij moedigde hen aan om te gaan stemmen en zij gaf hen raad over hoe te stemmen. Zij gaf tevens aan dat zij deelnam aan manifestaties in haar dorp en dat zij bij meetings het woord nam. Haar echtgenoot zou na de verkiezingen zijn activiteiten voor de FDC bovendien hebben verdergezet, hierdoor problemen hebben gekend en uiteindelijk zijn verdwenen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 4 juni 2014, p.4-5, 10-11; gehoorverslag CGVS van 3 juli 2014, p.8-10). Gelet op de voormelde voorgehouden activiteiten van verzoekster en haar echtgenoot voor de FDC en te meer daar zowel verzoekster als haar echtgenoot door deze activiteiten problemen zouden hebben ondervonden, was het geenszins onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij een meer gedegen kennis zou vertonen omtrent de verkiezingen van 18 februari 2011, omtrent de rol van haar partij bij deze verkiezingen en omtrent de kandidaten die daarbij voor haar partij opkwamen. Haar kennelijke gebrek aan kennis dienaangaande maakt derhalve dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden politieke profiel en de beweerde politieke activiteiten van verzoekster en haar echtgenote, noch aan de problemen die zij ingevolge hiervan zouden hebben gekend. Dat verzoekster wel kon omschrijven hoe men lid wordt van de FDC, hoe een lidkaart eruit ziet en hoe het logo van de partij eruit ziet, doet geenszins afbreuk aan het voorgaande.

Het voormelde klemt nog des te meer daar verzoekster na aankomst in België een gebrek aan interesse vertoonde omtrent haar voorgehouden partij en de situatie in haar land. Zij verklaarde de politieke situatie in haar land van herkomst niet meer te volgen. Tevens gaf zij aan dat zij de gebeurtenissen in verband met de FDC niet meer opvolgt (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 3 juli 2014, p.6). Gelet op haar voorgehouden activisme voor deze partij, op het beweerde activisme van haar man en op het feit dat zij door dit activisme en hun streven naar verandering beide problemen zouden hebben gekend, mocht van verzoekster hieromtrent nochtans enige interesse worden verwacht.

Verzoekster laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar wordt gemotiveerd:

“Wat betreft de persoonlijke problemen die u kende en het gegeven dat uw man sinds oktober 2011 vermist is, verklaart u (CGVS I p. 11) dat (K.), een vriend van uw man die ook lid was van het FDC, hiervan melding ging maken bij de leiders van het FDC. Hierop werd u tijdens uw eerste gehoor voor het

CGVS gevraagd of u kon contact nemen met deze leiders van het FDC om uw problemen en deze van uw man te laten bevestigen, waarop u positief antwoordde. Tijdens uw tweede gehoor (CGVS II p. 3-4) verklaart u dat u aan uw vriendin in Oeganda heeft gevraagd om (K.) te contacteren maar dat hij niet in Oeganda was en dat ze hem terug ging opzoeken als hij terug was. Gevraagd of u zelf contact heeft genomen met leiders van het FDC antwoordt u ontkennend en stelt u dat u aan uw vriendin (J.) hun telefoonnummers heeft gevraagd maar deze nog niet heeft gekregen en u aldus nog niet kon praten met de hogere leden van het FDC. Uw andere vriendin (N.) heeft deze telefoonnummers maar u kan ze niet contacteren omdat ze in de gevangenis zit. Deze motivering kan echter niet worden aanvaard. Met een eenvoudig zoekopdracht op het internet (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) kunnen gedetailleerde en veelvuldige contact gegevens van het FDC (adres, telefoon- en faxnummer, e-mail, website) worden teruggevonden. Uw bewering dat u niets van computers kent kan niet worden aanvaard als verschoningsgrond. U heeft bovendien nooit hulp gevraagd aan anderen om u bij te staan dergelijke informatie op het internet te zoeken (CGVS II p. 5). Het gebrek aan interesse dat u vertoont in de nasleep van de verdwijning van uw man en om hieromtrent bewijzen te verzamelen, relativeert niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees, maar brengt eveneens de geloofwaardigheid ervan verder in het gedrang."

De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoekster ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden politieke profiel en de beweerde politieke activiteiten van verzoekster en haar echtgenote, noch aan de problemen die zij ingevolge hiervan zouden hebben gekend. Kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas te herstellen.

De neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas kunnen herstellen.

De in het kader van onderhavig beroep neergelegde documenten (rechtsplegingsdossier, stukken 7 en 10), kunnen vooreerst geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Het geboortecertificaat bevat geen elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde vaststellingen. Integendeel ondermijnt de inhoud hiervan verzoeksters vermeende vrees jegens de Oegandese overheid. Indien deze haar zou zoeken en vervolgen, is het immers niet aannemelijk dat zij op 3 december 2014 zonder probleem een geboortecertificaat zou uitreiken op naam van verzoekster.

Hetzelfde kan worden gesteld inzake het gesolliciteerde attest van de 'Nkere Zone Local Council 1'. Het is, indien verzoekster daadwerkelijk zou zijn ontsnapt en zou worden gezocht, niet plausibel dat de lokale autoriteiten een attest op naam van verzoekster zouden uitreiken op 5 november 2014. Nog minder aannemelijk is het dat zij daarbij zouden attesteren dat verzoekster omwille van politieke redenen meermaals zou zijn aangevallen, gearresteerd en opgesloten door de overheidsdiensten en in dit kader bovendien zouden verzoeken om haar hulp te bieden voor haar problemen met de Oegandese overheid.

Het attest van de FDC is gericht aan 'al wie het aanbelangt' en werd duidelijk op vraag en met het oog op onderhavige asielpprocedure opgesteld. De inhoud van het attest is bovendien onverenigbaar met verzoeksters verklaringen. Verzoekster verklaarde bij het CGVS, zoals terecht wordt aangehaald in het niet-betwiste feitenrelaas, dat haar man slechts op 13 of 14 oktober 2011 vertrok. Tevens gaf zij aan dat dit de laatste maal was dat zij hem zag (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 4 juni 2014, p.5). Volgens het attest van de FDC zou verzoeksters echtgenoot echter reeds op 8 oktober 2011 door de veiligheidsdiensten zijn ontvoerd en sedertdien spoorloos zijn. Ten overvloed kan inzake het attest nog worden opgemerkt dat getuigschriften en lidkaarten van een politieke beweging weliswaar een bijkomend bewijs kunnen zijn van de aangehaalde feiten doch op zich niet kunnen volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde.

De stukken waaruit blijkt dat verzoekster na haar eerste gehoor bij het CGVS contact nam met de dienst Tracing van het Rode Kruis kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4). Uit het loutere feit dat verzoekster contact opnam met deze dienst blijkt niet dat haar man daadwerkelijk zou zijn verdwenen, laat staan dat dit zou zijn geschied in de omstandigheden zoals geschetst door verzoekster.

Het reeds eerder neergelegde medisch attest doet geen uitspraak over de eventuele of mogelijke oorzaken van de hierin vastgestelde letsels (administratief dossier, map documenten, nr.4). Dit attest kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas, geenszins volstaan om aan te tonen dat zij de vermelde littekens zou hebben opgelopen in de door haar geschetste omstandigheden. Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de

vastgestelde verwondingen werden opgelopen. Waar verzoekster verwijst naar een arrest van het EHRM, dient te worden opgemerkt dat deze rechtspraak, gelet op de inhoud van het hierin vermelde medische attest en meer bepaald op de aard, de ernst en het recente karakter van de hierin vermelde verwondingen en het daardoor gerezen, sterke vermoeden over de oorsprong van deze verwondingen, bezwaarlijk van toepassing kan worden geacht op verzoekster of het bijgebrachte medische attest.

De handgeschreven brief gaat uit van verzoeksters moeder (*ibid.*, nr.3). Gelet op de familiale band tussen verzoekster en haar moeder, kan aan de inhoud van deze brief geen objectieve bewijswaarde worden gehecht en kan deze brief op zich niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas te herstellen.

De overige documenten in het administratief dossier (*ibid.*, nr.1-2) bevatten geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.3. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van haar asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,
mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS